

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 81. sz.
2011. DECEMBER
(LXXXII. évf. 15.887. sz.)

Wass Albert:

Magyar karácsony az égben

Aki még nem tudott róla, ám tudja meg: hogy amikor lent a földön megszólalnak a karácsonyesti harangok, odafönt a Mennyeknek Országában a legeslegfiatalabb angyalka megrázza egy fényes aranycsengőt. Erre a jelre a mennyei palota nagy szárnyas kapui maguktól megnyílnak, s a mennyország összes népe illő sorban betódul a hatalmas kupolaterembe, ahol várja már őket Jézus Király karácsonyfája. Mikor mindenki együtt van már, akkor az Úr Jézus megadja a jelt s a kiválasztott szentek sorjában meggyújtják a mennyezetig érő karácsonyfán az emlékezés gyertyáit. Nagy tiszteltetés ám a gyertyagyújtók sorába kerülni s fontos hivatal. Mert ezen múlik, hogy kiktől emlékezik meg a mennyország népe azon a karácsonyon.

Mikor aztán a gyertyák már mind égnek, akkor az Úr Jézus intésére sorra járulnak az ég lakói a karácsonyfához s ki-ki ráaggatja a maga imádságát. Ezeket az imádságokat aztán az Úr Jézus megáldja, s szorgos angyalok nyomban aláindulnak velük a földre, hogy szétosszák azok között, akiknek szólnak. Ezek a soha sem hiábavaló, de mindig beteljesülő imádságok a mennyek lakóinak ajándékai a földi emberek számára.

*

Így ünnepelnek odafönt karácsonyt azok, akik közülünk eltávoztak, tudja azt mindenki. De ebben az esztendőben szokatlan dolog történt odafönt az égben. Már egy héttel karácsony előtt hírvívő angyalok járták sorra a mennyország lakóit s tudatták velük, hogy Jézus Úr parancsára ebben az évben *magyar karácsony* lesz odafönt. Ilyesmi még nem történt, amióta világ a világ, hogy egyetlen nép javára tartsák az ünnepet s méghozzá egy olyan kicsike, maroknyi nemzetet tiszteljenek meg ezzel, mint a magyar. De Jézus Úr így látta illőnek s helyesnek, s így is történt.

Mikor aztán megszólaltak odalent a földön a karácsonyi harangok, egy szeplős arcú, vézna kis angyalka, aki még egészen új volt odafönt, rendelkezés szerint kezébe vette a fényes aranycsengőt, hogy megadja vele a jelt. Azonban olyan ijedt és elfogódott volt szegényke a nagy megtiszteltetéstől, hogy nyomban el is ejtette a csengőt, amiből aztán egy kis bonyodalom származott. Padlót érve a csengő ugyanis élesen felcsengett egyszer, amitől a szárnyas kapuk nyomban nyílani is kezdtek. Mivel azonban a csengő nyomban el is hallgatott, a kapuk is abbahagyták a nyílást és a kint várakozók számára csupán egy szűk kis rést hagytak, amelyen keresztül csak a soványabbja tudott beférni, a kövérebbje nem. Az újdonsült kis angyalka pedig úgy megszeppent a maga ügyetlenségétől, hogy szégyenében nyomban elszaladt s elrejtőzött a karácsonyfá lehajló ágai alá.

Az Úr Jézus, látva a bonyodalmat, maga vette föl a csengőt s megrázta jó erősen, amitől nyomban szélesre tárultak a kapuk s a nép betódulhatott az égi kupolaterembe. Jézus parancsára széles kört hagytak szabadon a karácsonyfá körül az égi ma-

gyarok számára, akik utolsónak vonultak be, ünnepélyes elfogódottsággal, hogy elfogadják a megtisztelő helyet. Mikor aztán mindenki együtt volt, az Úr Jézus megadta a jelt: gyűljanak hát ki az emlékezésnek lángjai a magyar karácsonyfán!

Elsőnek ősz István király lépett a fához s néma méltósággal gyűjtötte rajta az első gyertyát. Sorra követték az Árpád-ház tagjai, Hunyadiak, Zrínyiek, Rákócziak s a többiek mind, hosszú, hosszú sorban. *Pro libertate*, suttogta a Nagyságos Fejedelem, s Petőfi Sándor keze reszketett, amikor kinyúlt a márciusi ifjak emlékének gyertyája felé. S rendre kigyúlt az egész magyar történelem s ott ragyogott pazar fényben a mennyei palota közepén, egész világ csodálatára. S mikor már minden gyertya égett a karácsonyfán, előlépett öreg Csikay Gyuri, esett vállú hajdani kolozsvári cigányprímás, állához emelte kopott hegedűjét s felsírt a húrokon a magyar *Mennyből az angyal*... De olyan szépen, olyan szívfejtően, hogy még az Úr Jézusnak is megkönnyesedett tőle a szeme, s ártatlan kicsi angyalkák a háttérben csupa gyönggyel sírták tele a padlót.

Majd az Úr Jézus jelt adott megint, s rangsor szerint István király lépett oda elsőnek a fához, hogy felaggassa rá a maga ajándékát, földi magyaroknak. Aranytekerésre írott áldásos imádság volt, súlya majd földig húzta le a gyöngye ágat. Szent László vitézi erejét, Zrínyi Miklós bölcs megfontoltságát, Rákóczi Ferenc lelkes hitét s Petőfi Sándor lángoló szívét aggatta a fára. Ugy megtelt rendre minden ág magyaroknak szóló magyar imádsággal, hogy mire a más nemzetből valók sorra kerülhettek, már csak úgy roskadozott a fá a tehertől.

Sok-sok időbe került, míg a mennyeknek minden lakója odajárulhatott a karácsonyfá elé a maga ajándékával. Nemzet még ennyi imádságot nem kapott, amióta világ a világ! Mikor aztán az utolsó imádság is rajta csüngött a fán, az Úr Jézus megáldotta valamennyit, s míg a sok nép vonulni kezdett újra kifelé a szárnyas kapukon, szorgos kis angyalok nyomban hozzáfogtak, hogy batyuba kössék a sok égi kincset s alászálljanak vele kicsi Magyarhonba. Végül aztán már csak az égi magyarok álltak ott még mindig a magyar karácsonyfá körül, imába mélyülten.

Az angyalok elhordták már az utolsó ajándékot is, s a gyertyák is kezdtek csönkig égni, amikor az Úr Jézus szeme hirtelen megakadt valami fehéren a roppant karácsonyfá alsó ágai között. Jobban odanézett s hát bizony egy kis angyalka köntösének a csücske volt az. Az újdonsült szeplős kis angyalka, aki elejtette az aranycsengőt, kukszolt ott még mindig nagy ijedten. Az Úr Jézus félrehajtotta az ágakat, s kézen fogva elővezette onnan a szeplős kicsi angyalt. „Hát te minek bújtál oda?” - kérdezte tőle mosolyogva. „Reszteltem magamat” - vallotta be a szeplős, - „elfelejtettem volt azt a csengőt, lássa”.

Advent idején

Advent van, s átjárja lelkem a szeretet és az emlékezés. Rájövök ismét - tán ezredszer -, hogy szépen élni gyakran túl kevés.

Szeretni szóban és tettekben, hinni, remélni szüntelen. Táplálni kell mosollyal, öleléssel, hogy emléked hibátlan legyen.

Most visszarepülök gondolatban gyermeki önmagamba újra... Látom, amint kályha mellett nagyanyám fagyos lábujjamat gyúrja.

Hársfateát tölt poharamba - „Idd meg! Nem fogsz fázni majd!” Atmelegedett testem, valóban, s én azt hittem a tea tette azt.

„Oh, hát te voltál az!” - nevetett az Úr. „Ne búsulj semmit, megtörténik az ilyesmi mással is. De téged még nem láttalak itt eddig. Mi a neved? Honnan jöttél, s mikor?” „Katika a nevem s Budapestről jöttem” - felelte a vézna, szeplős kicsi angyal, „November negyedikén, Uram.” Néhány pillanatig mély-mély csönd volt a nagy kupolateremben. Az égi magyarok mind a vézna kicsi angyalkát nézték s valamennyinek könnyes volt a szeme. Aztán Jézus szelíd hangja törte meg a csöndet. „Isten hozott, Katika,” - mondta jóságosan, s keze gyöngyében megsimogatta a kis szöszke fejet, - „aztán küldtél-e te is ajándékot Budapestre a tiednek?” „Küldtem, Uram,” - felelte Katika s elpirult a szeplői alatt. „Aztán mit küldtél?” - kíváncsiskodott az Úr Jézus, - „szép ünnepi imádságot szüleidnek, kis testvéreidnek?” A kicsi angyal képe még pirosabbra gyúlt. „Nem imádságot küldtem” - vallotta be szégyenkezve. Az Úr Jézus igen nagyon elcsodálkozott. „Nem-e? Hát mi egyebet lehet küldeni innen?” „Kenyeret,” - felelte szeptegve Katika, - „szép fehér égi kenyeret. Minden nap félretettem, amit nekem adtak itt. Hiszen én kapok még máskor is,” - tette hozzá bizalmasan, „S ha nem, hát az se baj. De odalent Budapesten nincsen fehér kenyér, régóta már...”

Mély, döbönt csönd volt, szentek, angyalok pisszenni se mertek. Hiszen ilyesmi még nem történt emlékezet óta, hogy valaki kegyes imádság helyett kenyeret küldött volna alá a mennyországból. Aztán az Úr Jézus lehajolt s homlokon csókolta a kislányt. „Jól tetted, Katika,” - mondta halkan, s lopva kitörölt egy toladok könnyecseptet a szeméből, - „sokszor a kenyér a legszebb imádság. Én is azt adtam egyszer az én népemnek, amikor lent jártam a földön. Kenyeret.” Valahol a meghatottan álló magyarok sorában egy öreg nagymamából kitört az elfojtott zokogás. Katika kitepte magát az Úr Jézus karjaiból, odafutott az öregasszonyhoz és két vézna karjával átölelte. „Ne sírj, nagymama,” - kiáltotta hangos, csengő angyalka-hangon, amely egyszeribe betöltötte az egész mennyországot, - „apuék nem éheznek többet odalent! A mennyei kenyér, amit küldtem, meglásd, eltart sokáig!”

Az Úr Jézus mosolygott. S mosolyától, bizony, akár hiszik, akár nem: kisütött a nap Magyarországon fölött! (1957)

Ma már tudom, tőle volt meleg. Ölelés, szeretet, gondoskodás: ezek voltak mitől az a jó a testem és lelkem járta át.

Ez adta azt a boldog érzést, mi ma is rám tör, ha a múltba révedek. Hiánya - így advent idejében - fájón kéri vissza az elmúlt éveket.

Emlékszem a finom illatokra, ami a konyhát járta át, mikor sült a finom mézes, és a lágyan foszló mákos kalács.

Arca piros volt az izgalomtól, mikor a szobába engedett, csilingelt egy üveg pohár szélén: „Itt az Angyalka! Megjelent!”

Futottunk mind a fenyő köré, ámultunk, örültünk nagyon. Ezt a boldog érzést gyermekeimnek minden karácsonykor átadom.

Már sokadszor töltjük el nélküle a karácsony szent ünnepét, de lelkemben ott mosolyog képe, ahogy átöleli a gyermekét.

Mert az ünnep attól sokkal szebb lesz, ha gyertyafényben rá emlékezünk s tudom - onnan fentről ő is nézi: Ugye mindenkit szeretünk?

Jusson szép szóból bárkinek! Simogató, ölelő kezekből, mosolytól csillogó szemekből áradó tűz gyújtson fényeket!

Muzsika szálljon a gyermekkacajból, áhítat járja át a lelkeket! A szeretetet, mit tőle tanultunk naponta adjuk át mindenkinek.

A TARTALOMBÓL:

ÉNEKELJÜNK EGYÜTT 23-án!	2.o.
A Mindszentynumból kultúrház lesz ..	2.o.
Saáry Éva: Félelem	3.o.
Duray Miklós, a hős felvidéki	3.o.
Piller Éva: 30 éves Együttes	4.o.
Kovács Attila Sportrovata	4.o.
Barkuti J.: Magyarországi helyzet	5.o.
Mit Hallott az AMH?	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi Történt	7.o.
Zene és testvérszív	HUFI I.
Néptáncosok São Paulóban II. ...	HUFI II.
CSEKÉSZBÁL beszámoló	HUFI III.
Cserkészüzenet Karácsonyra ...	HUFI III.
Teri Karácsonyra készül	HUFI IV.
Anikó sobre el Hortobágy	SP I
Cartas a Jesús	SP I
Húngaros pioneros en Jujuy	SP II
Respeto a los mayores	SP II
Nos escriben	SP II
Fejérvári, pianista excepcional	SP III
Homenaje 1956 (FEHRA)	SP III

SZILVESZTER A HUNGÁRIÁBAN!

A Mindszentynum átváltozik Magyar Kultúrházzá

Október 29-én figyelemreméltó bejelentés történt **Fóthy István** Mindszentynum elnök részéről. Aznap estére nagyszámú társaságot hívott össze a Vezetőség, élükön **Varga Koritár Pál** nagykövettel és felesége, **Betti** asszonnyal, hogy baráti vacsora keretében búcsúztassák az ismét idelátogatott **Gráf Zsuzsannát**, az Angelica leánykórus karnagyát.

Zsuzsa jól ismert személyiség kolóniákban, nemcsak mert immár harmadszor repült át hozzánk, hanem mert köztudott, hogy érdemdús, nagy munkát végez a magyar zenekultúra terjesztése érdekében. Az idén kifejezetten azért jött, hogy **Leidemann Sylviával** karöltve a Buenos Aires-i IUNA Zeneakadémián Kodály Zoltán világhírű módszerét adja tovább a zeneoktatásban tevékeny argentinoknak. Kolóniánkon belül megépp egy héttel korábban tartott a Hungáriában érdekes előadást Liszt Ferencről, ugyanakkor megható részletekkel a hálás publikum előtt fölemlgetve a dicső 56-os Forradalmat. (1.6. oldal)

Fóthy István a fentemlített vacsora végén mondta el, hogy a vezetése alatt álló Mindszentynum már évek óta azon iparkodik, hogy egy Magyar Kultúrházzá alakuljon át az intézmény. Ennek a **kulturális pontnak az lenne a célja, hogy a magyar kultúrát terjessze a spanyolnyelvűek felé.** Szavai szerint e cél elérésében Varga Koritár Pál nagykövet hozzáállása nagy segítség volt. Ugyanakkor az eddig kapott támogatás a Magyar Kormánytól az előadó- és koncertterem rendbehozatalával és akusztikájának tökéletesítésével nagymértékben elősegítette a célhoz való közeledést.

A bővített magyarázatból megtudhattuk, hogy a világon működő Magyar Kultúrházak mint a „Külföldi magyar kulturális intézetek hálózata” a Balassi Intézet alá tartoznak, amely a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumtól függő budapesti intézmény.

A Magyar Kulturális Intézetek hálózata mára világszerte 17 országban, 19 intézettel, már több mint 80 éve képviseli a magyar kulturális és oktatáspolitikát. Ezek az intézetek a kulturális diplomácia és az országházformálás legfontosabb nemzetközi szervei.

Az ugyancsak a Balassi Intézet alá tartozó ún. **Társult Intézetek** olyan külföldön már működő, a magyar kultúrához kapcsolódó, azt népszerűsítő intézmények, amelyeket a Balassi Intézet megállapodások aláírásával, partneri együttműködés felajánlásával bevon a tágan értelmezett magyar kulturális diplomáciába. A Balassi Intézet támogatja a hálózat intézeteinek egyes programjait, kulturális, tudományos és oktatási projektjeit, valamint segíti őket magyarországi köz- és magánintézményekkel való kapcsolataik építésében. A jelenleg 6 tagú Társult Intézetek hálózatát a Balassi Intézet 2007-ben alapította.

A horvátországi, szlovéniai, szerbiai, lengyelországi, svédországi és vietnámi intézetek után a Mindszentynum lenne a Társult Intézetek hálózat első, Dél-Amerikában működő kulturális terjesztője. A Balassi Intézettel való levélváltás folytán **Dr. Hatos Pál** főigazgató 2011. szeptember 8-án kelt levelében így nyilatkozik: „**Megtiszteltetés lenne számunkra az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetségét a Társult Intézetek hálózatának tagjai közt tudni.**”

Fóthy István elnök magyarázata szerint ezt megelőzően a Mindszentynum Vezetősége a **Magyar Kormány felajánlotta épületük tulajdonát**, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium által fenntartott Külföldi Magyar Intézet Buenos Airesben létesülhessen. Az egyetlen feltételük az, hogy ameddig az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége létezik, használhassák székházuknak.

Ennek a nagy horderejű döntésnek eredményeképpen új távlatok és kihívások nyílnak a látóhatáron. Az eljövendő kulturális programok letárgyalása érdekében szükségessé vált egy erre alkalmas, Argentínában közismert magyarországi személy kinevezése. Erre a feladatra örömmel vállalkozott Gráf Zsuzsanna mint az „Argentínai Katolikus Magyarok Szövetségének magyarországi kulturális referense.”

Gratulálunk a Mindszentynumnak úttörő kezdeményezéséhez és örvendünk az óhaza vezetői távolba látásának, amely kolóniánkat remélhetőleg nagy lépéssel viszi közelebb az anyaországhoz.

(HKZS)

Énekeljünk együtt december 23-án! MENNYBŐL AZ ANGYAL...

Mi, Buenos Aires-i magyarok ennyi év után akár egy nagycsalád tagjainak is tekinthetnénk egymást. Egy nagycsalád, amelyben vannak közelebbi és távolabbi rokonok, kedvesebbek és ismeretlenebbek. De végeredményben mind szeretjük egymást, és még ha ritkán is - kívül jobban, kívül kevésbé - örülünk, hogy együtt lehetünk.

A mi „fálunk” nem kicsi, de karácsonykor mégis magába száll a legtöbb lélek.

Mit gondoltok, mi volna, ha összejönnénk valamelyik este, és ebben a nagy, koloniális családi keretben elénekelnénk azt a pár hagyományos magyar karácsonyi éneket, amit emlékezet óta fejből tudunk? Meghallgatnánk egy szép verset, egy betlehemi történetet, egymás viszontlátásának örvéndenék, kezet szorítanánk, csókot-puszit adnánk egymásnak, minden jót kívánnánk - aztán hazamennénk?

Ezt szeretném javasolni. Mert jó lesz egy percre megállni, fejét hajtani, hálát

adni. Elgondolkozni: miért is született a Kisjézus?

Nem kívánok itt egy tömeges megmozdulást szervezni. Lehet az is, hogy lehetlent remélek, amikor épp a karácsony előtti héten még egy programot kitalálok. Mégis, miután a Zrínyi Ifjúsági Kör sok évtized után most először lemondta a karácsonyi ünnepségét, úgy érzem, ez a kis karácsonyi éneklés jót tenne.

Ezt semmilyen „intézmény” nem szervezi! Ha leszünk tízen, akkor tízen, ha ötven, hát ötven. Ha csak egy öreg néni lesz ott, aki inkább eljön, mert biztos nem fogja Szent Esti egyedülletében a mennyből az angyalt sajátmagának elénekelni, nekem már megérte.

Szeretettel várlak mindannyitokat

december 23-án, pénteken este 8 órakor a Hungáriában, 1. em.

Gyere el. Várlak.

ifj. Zaha Sanyi

Az Olvasó figyelmébe!

Kénytelen vagyok bejelenteni, hogy a vágató infláció kapcsán elkerülhetetlen az újság előfizetési díjának emelése országon belül és kívül. A többszörösen emelkedett postaportók mellett minden más, az újsággal összefüggő költség is a magasba szökött.

Kérem a kedves Olvasót, figyelje az alkalmilag csatolt színes röplapot az új előfizetési árakkal. Köszönöm a figyelmet, a megértést - és a hűséget!

A szerkesztő

A karácsonyba öltözött város
Szabó Anikó festménye

Az idei Karácsonyra hűséges Olvasóinkat megint megajándékozhatjuk Szabó Anikó művésznő nagyvonalúsága által egy szép karácsonyi lappal, amely újból Buenos Aires békeüzenetét viszi szerte a világra. (csatoljuk).

Szeretetteljes, meghitt karácsonyi ünnepeket kíván az AMH

Az AMISZ 1956-os megemlékezése a Plaza Hungria-n

November 5-én zajlott le az AMISZ évzáró tevékenysége keretében az ünnepi megemlékezés az 56-os Forradalom és Szabadságharc tiszteletére, amelyről a bővebb beszámoló olvasható a SP 3.o.-on. Alább közöljük **Zaha Tamás** harmadgenerációs ifjú cserkészvezető az ez alkalomból magyarul elmondott, hatásos beszédét:

Magyarok!

Mi, mai magyar származású cserkészvezetők, örökölt hagyományokat ápolunk, örökölt magyarságot vallunk, mert egy olyan nép vérért hordjuk testünkben, amely tetteivel nem egyszer az egész világot megrázta. Olyan nép szóvivői vagyunk, amely eposzt rajzolt Európa történelmében!

A magyar nép akarata hol túl korán, máskor pedig túl későn, de mindig a szabadság jellegében harcolt ideáljaiért. A XX. század derekán olyan Szabadságharcot testesített meg, amelynek még a mai napig sincs párja a világon! Ezt nem azért tudom, mert átéltem, hanem azért, mert elődjeim elmondták, szüleim, nagyszüleim, vezetőim elem tárták a magyar valóság

legtöbb színét.

Huszonéves vagyok, viszont több alkalomkor része lehettem az Argentinába szegődött emigráció 56-os tiszteletadásainak. Tudom, mit jelent számunkra, átérzem fontosságát, és vállalom azt a nagy felelősséget, hogy mielőstb szükség lesz véleményemre is, jómagam is átadom e lényeges megemlékezés üzenetét az utánam jövőknek.

Szinte hihetetlen, de még ma is korszerű az 56-os magyar Forradalom szelleme! Hazaszeretettel sugárok felénk, lelkiismeretet, öntudatot, hatalmas bátorságot! Vajon mit tettem volna, ha tizenéves vagy huszonéves lettem volna akkoriban, de Magyarországon? Mertem volna? Löttem volna? Meghaltam volna szabadságomért? Feláldoztam volna életemet a magyarságért? Nem tudom. De azt tudom, hogy azok a hősök elődjeim voltak! Nekik köszönhetem családom békéjét, szabadságát – tenni akarását is.

Büszke lehetek, s ez érzésért hálás lehetek, mindhalálig! Mert példa, mert tisztességes, mert egyszerűen felülmúlhatatlan.

Köszönöm, hogy magyarnak szánt a sors! S előfordulhat az az eset is, hogy valamikor nekem kell ezért kockáztatnom valamennyit életemből!

◀ Zaha Tamás cst. ifjú ünnepi szónok Fotó Jakob

URUGUAYI HÍREK

Dr. Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke delegáció kíséretében 2011. október 19-21 között látogatást tett Uruguayban. Az uruguayi parlamenti és kormányzati vezetők mellett az elnök találkozott az ott élő magyar közösség képviselőivel.

Október 20-án a montevideói Budapest téren megkoszorúzta az 1956-os forradalom tiszteletére

A Forradalom emlékművének megkoszorúzása

elhelyezett emlékművet. Ezt követően ellátogatott az Uruguayi Magyar Otthonba, amely idén ünnepelte fennállásának 75. évfordulóját. Az otthon székében nagyszámú közönség előtt ünnepi beszédet tartott a forradalomra emlékezve. Az esemény keretében kormánykitüntetést adott át **Jankovics Károlynak**, az Uruguayi Magyar Otthon vezetőjének a magyar kulturális hagyományok ápolása érdekében kifejtett munkája elismeréseként.

Dr. Kövér László Országgyűlés elnök átnyújtja a kitüntetést Jankovics Károly Uruguayi Magyar Otthon elnöknek. Mellette Varga Koritár Pál nagykövet

Kunckelné Fényes Ildikó LAMOSZSZ elnökszónya a latin-amerikai magyarság nevében írásban gratulált a kitüntetettnek, és kívánt neki továbbra is erőt és kitartást, hogy sikeresen folytatni tudja hazafias munkáját az uruguayi magyarság érdekében.

Saáry Éva (Lugano):

FÉLELEM

Az én gyermekoromban, amely az „átkos Horthy rendszer” idejére esett, még nem kellett félni. Ha történt is időnként egy-egy nagyobb bűntény, az szenzációszámba ment, éveik cikkeztek róla az újságok. Arról az asszonyról például, aki megölte és feldarabolta az urát, nóta is készült: „Kudelkáné, Kudelkáné, mi van a kosárba?” Az ajtókat legfeljebb a forma kedvéért zártuk, s készséggel kinyitottuk minden kopogtatónak, nem gondolva semmi rosszra.

Jöttek is a mindenféle árusok (vigéceknek neveztük őket a német *wie geht's* kérdést megmagyarosítva). A hadirokkantak hivatalos engedélyt kaptak a házalásra. Kis, kinyitható ládikáikban minden volt, ami egy háztartásban szükséges: cérna, tű (gombostű, biztosítótű), gomb, kapocs, szabókréta, bugyigumi... Vásároltak is tőlük ezt-azt, hiszen mindig hiányzott valami a varrodobozból.

Abban az időben jártak a vándorköszörűsök is (Luganóban találkoztam az utolsóval a hatvanas években). Elvitték a tompa élű kést, ollót, és akkurátusan kiélesítve hiánytalanul visszahozták.

Az utcáról is felkiabált sok mindenki. A handlé használt cipőt, ruhát vett, a jeges kocsihoz pedig vödörrel le kellett fáradni, felcipelni a nagy, hideg hasábokat, hiszen a hűtőszekrény nem elektromos árammal működött, hanem egyszerű, izoláló doboz volt.

Nyaranta faluról az atyafiak muraközi lovakkal vontatott, nagy társzekerekkel érkeztek, felpúpozva görögdinnyével, amit az érdeklődő kívánságára ott a helyszínen meg is lékeltek. Csak akkor kellett megvásárolni, ha édes volt.

Én még láttam drótostót! A Felvidékről jött, nyurga szlovák legények ügyesen összedrótolták az eltörött tálakat, mivel akkor még egy porcelán- vagy cserépedény nagy értéknek számított. Nem lehetett semmit „csak úgy” kidobni.

Időnként megjelent a bérházak belső udvarán a kintornás. A „Sej-haj! Rozi...” dallamára az emberek kifutottak lakásaikból a gangra, s a korlátra könyökölve élvezték az „isteni zenét”, amelynek meg-

szólaltatásához szorgalmasan forgatni kellett a gép fogantyúját. Az aprópénzt papírba csomagolva dobtuk le a verklisnek az emeletről, hogy könnyebb legyen meglátnia. Nemigen akadt olyan, akinek nem nyílt meg a szíve és a pénztárcája.

Nagyanyám, aki Kecskemétről, a „híros városból” származott, állandóan süttött és tartott a háznál lekváros buktát. Magától értetődőnek tartotta, hogy minden hozzánk érkezőt megkínáljon. Nálunk az utazó vigécek is ettek egy-két falat süteményt, itt egy pohár bort, amely mellett azt is el kellett mesélniük, hogy honnan jönnek, hová mennek, hány gyerekük van.

Létezett annak idején még könyvügynök is. Minden nagyobb kiadó vállalatnak voltak utazói, akik végigjárva a házakat, bemutatták a képes árjegyzéket. Bizony, sokan megrendelték tőle az érdekesebb olvasnivalókat, örülve, hogy nem kell utánuk járniuk, a kereskedésekben böngészniük - tanácsot, útmutatást is kaptak.

*

Vajha létezne még ez a szép szokás! De ma már mindez a múlté. Manapság az emberek már annyira rettegnek, hogy legfeljebb a kémlelőlyukon keresztül mutatják végig a csöngetőt, s a láncos ajtó keskeny nyílásán át ereszkednek szóba vele. Az utóbbi időben még a postást, a kéményseprőt sem merik beengedni. Három zár, erős vasrács van az ajtókon, s még ezek ellenére is napirenden vannak a rablások. Legutolsó budapesti tartózkodásom alkalmával, kilépve Greguss utcai házunk kapuján, síró, jajveszékelt öregasszonyba ütköztem.

- Két férfi jött. Azt mondták, hogy a gázórát akarják leolvasni, de aztán félrelöktek, kiraboltak. Elvitték a kis nyugdíjamat, amit éppen akkor kaptam kézhez. Mit tegyek? Hová forduljak?

Reménytelen eset, hiszen kis tolvajlásokkal már nem foglalkozik senki. Jobbára a gyilkosságokra is csak legyintenek: mindennapos dolog!

*

Állatkísérletekkel foglalkozók megálapították, hogy minél jobban elszaporodnak a patkányok, annál agresszívabbak lesznek. Hát, erről van szó! ■

Bartusz Réka (Felvidék):

Vélemények Duray Miklósról

Róla mindenkinek nagyon sarkított a véleménye. Vagy szeretik, elismerik munkásságát, vagy gyűlölik, amit képvisel. Nevét mindenki ismeri. Sajnos munkásságát annál kevesebben.

Duray Miklós nem populista, aki a pillanatnyi előnyért megalkuszik és szembe-köpve önmagát forgatja a köpenyegét úgy, ahogy a helyzet kívánja. Elvű, a tényekhez ragaszkodó politikus, akinek szókimondása sok szlovák nyelvű politikus szemében tüske. Pedig csak a tényeket sorolja, azok mellett érvel.

Én személyesen így látom: a probléma az, hogy tudása és felkészültsége mellett hiányzik belőle az a karizma, amelyikkel képes volna megszólítani az embereket (értsd: az egyszerű embereket, tömegeket). És ebben a rohanó modern világban, ahol a kényelem már szinte feltétlen úr, ugyebár egy kis fáradságba kerül gondolkodni, összefüggéseket meglátni, megkeresni - átlátni az egészet. Amit a többség nem ért meg egyszerűen tömönatokban elmondva, az már érdektelen, szinte nincs is. Viszont azt is tudjuk, hogy a nemzetiségi probléma egy icipicit árnyaltabb, bonyolultabb, ahol annak kialakulásáról, létrejöttének gyökereiről kell egy minimális ismerettel rendelkezni ahhoz, hogy egyáltalán el tudjunk gondolkodni róla.

Az is ismert, hogy az uralkodó hatalom semmilyen jogot nem ad ingyen. Ezekért meg kell küzdeni. Küzdeni keményen,

lankadatlanul, sokszor fájdó igazságokat kimondani és nem félve remegni egy kis odapötyöntött jogmorzsa-szerűségért - amikor is azt állítják be nagyvonalúságnak, ami természetesen járna!

Közép-Európa szomorú történelmi tapasztalatát egy szüleimtől, nagyszüleimtől sokszor hallott mondanásban foglalnám össze: adj a tótnak szállást, kiver a házból. Még csak 18 éves vagyok, de elmondhatom: őseink jó megfigyelőképességgel rendelkeztek. A szerencse ebben csak az, hogy a szlávok (szerbek, csehek, szlovákok, oroszok, ukránok stb.) amellett, hogy elkötelezettek a pánszlávizmus mellett, egymást is utálják intenzíven.

*

Aki elolvasta Duray első könyvét, a „Kutyaszorító”-t (*), olyan élményben volt része, amelyik valószínűleg megváltoztatta látás- és gondolkodásmódját, hozzáállását a nemzetiségi problematikához.

A magyar pártok az önállósult Szlovákia eddigi megtartott 5 rendes választásán Duray Miklós a Magyar Koalíció Pártjának stratégiai igazgatója volt. Vezetése alatt a MKP sohasem ért el 4. helynél rosszabbat, mindig a koalíció megbízható tagja volt annak ellenére, hogy minden apró kis engedményt szó szerint ki kellett gyúrni a többségi politikusokból.

Személyét az utolsó 10 évben állandó támadások érték, személye miatt a MKP-t úgymond nacionalizmusa miatt

Kovács Attila (Budapest):

„Magunkért mindent, mások ellen semmit!”

Bemutatták a Duray-filmet

Az elmúlt években már megszokhattuk, hogy ha **Koltay Gábor** filmet készít, akkor azt - az adott téma bemutatásán túl - egyben a tabudöntőgetés nyíltan vállalt céljával is teszi. Ilyen értelemben tökéletesen illeszkedik munkássága sorába a **Duray Miklós** életét elénk táró alkotás, amelynek díszbemutatóját szeptember 19-én tartották a budapesti Uránia Nemzeti Filmszínházban.

Ugyanakkor mégis van egy nagy különbség Koltay korábbi filmjei és a Duray-film között. Ellentétben a népeségfogyással, vagy a Trianon-kérdéssel, amelyek évtizedek óta elhallgatott témák, Duray Miklós élete, és a felvidéki magyarságért folytatott több évtizedes harca nyitott könyv, megpróbáltatásai sokunk számára ismertek lehetnek. A filmben Duray szülőházától kezdve, az egykori börtöncellán át, a konspirációs lakásig, szinte végig az eredeti helyszíneken járunk. Azonban a Duray-filmnek nem az volt az elsődleges küldetése, hogy megmutassa, mit csinált Duray Miklós, hanem az, hogy felvillantsa számunkra a Duray-életút háttérét, Duray Miklós cselekedeteinek mozgatórugóit.

A *szabadság ára* című film, Duray Miklós személyének bemutatásán túl, a felvidéki magyarság gyötrelmes hétköznapjaiba is elkalauzol bennünket. Megdöbbentő szembesülni azzal, hogy tisztességes, nagy tudású emberek életét tették, tehették tönkre az egykori Csehszlovákiában, pusztán azért, mert magyarok voltak. Szintén megdöbbentő hallani és felismerni, hogy ott sem különbözött a titkosszolgálat, valamint a kommunista rendszer a Magyarországon grasszálótól. Ott is figyelték, követték, fenyegették, beszervezték vagy éppen bebörtönözték az ellenzékieket - és hogy ki volt ellenzéki, azt természetesen a Felvidéken is ők mondták meg.

Duray Miklós életének fordulópontjait egytől-egyig megemlíti a film, sőt, ezek közül többet részletesen is elmesél a főhős. Ennek dokumentumértéke igen nagy, ám a film valódi értékét talán mégsem ez teszi ki. Az értékét elsősorban az adja, hogy emberközébe hozza számunkra Durayt, korunk valódi hőst. Figyelmesen nézve a kockákat, kiderül, mitől válik kiemelkedő személyiséggé, sőt, modern szabadságharcossá valaki. Elkötelezettség, kitartás és makacs tisztesség jellemzi Durayt, aki a nagy változások időszakában elkövette a legnagyobb bravúrt: igazodási ponttá nemesedett. A megszólalók közül többen is bevallják: nekik Duray Miklós megvesztegethetetlen kiállása jelentette a reménysugarat, és annak lehetőségét, hogy egyszerű eljöhöz egy jobb világ.

Az archív felvételek, valamint a „leporolt”, időnként már megfakult képkockák tanúsítják: Duray Miklós ugyanazt vallotta 30 vagy 40 évvel ezelőtt is, amit manapság is vall. Ez pedig a szabadsághoz,

állandó nyomás alatt tartották. Pedig csak hangosan meg merte kérdezni: a szlovák politikusok a koalícióban miért nem tartják be azt, amit a tárgyalásokon megígértek, miért nem merik elmondani a többségi nemzetnek, hogy a magyar nem ellenség és csak az őket megillető jogokat szeretnék gyakorolni?

Sajnos az állandó támadások és szofisztikált bomlasztások eredményeként az elmúlt választások előtt a MKP kettévált: a Bugár Béla vezette új szlovák-magyar tákolmány a hathatós szlovák propagandának is köszönhetően egyedül jutott be a parlamentbe. Viszont a helyhatósági választások előtt már ismét erőre kapott a MKP, az emberek talán ráéreztek arra, a magyar érdekeket ki - és melyik párt - képviseli jobban. És a jelenlegi közvélemény-kutatások már azt mutatják, az

az emberi méltósághoz való jog, valamint a felvidéki magyarság érdekeinek kérelmetlenül következetes képviselője. Ezért szállt síkra már 1968-ban, huszonhárom éves fiatal egyetemistaként is, ezért írta alá 9 évvel később a Charta '77-et, és ezért írta meg az 1980-as évek elején segélykiáltással felérő, *Kutyaszorító* című örökbecsű művét is. Ez utóbbiért egyébként a hozzá először író **Csoóri Sándor** is megbűnhődött: Kádár „legvidámabb barakkjában” évekig tartó szilencium járt érte! (* 1. oldal alján)

Duray Miklós - még fiatal tudósként - Dsida Jenőtől adoptálta a vezérlőelvét, amelyet napjainkig követ: magunkért mindent, mások ellen semmit! Megpróbáltatásait, meghurcoltatásait becsületessége és a fenti értékek melletti karakán kiállása miatt kellett elszenvednie.

A film végén - az amúgy is a látottak hatása alatt lévőik őszinte megörökönyödésére - drámai felirat olvasható. Duray Miklós, aki 1990-től folyamatosan képviselhetette a magyar érdekeket a csehszlovák, majd a szlovák törvényhozásban, éppen akkor veszítette el parlamenti mandátumát, amikor az anyaországban végbe ment a régóta várt nemzeti fordulat. Ez egyértelműen jelzi: a Felvidéken még mindig nem történt meg az igazi rendszerváltás. Igaz, ez a legkevésbé Duray Miklós szígyene, sőt, éppen ez az oka, hogy Durayra és az általa képviselt értékrendre talán nagyobb szükség van, mint valaha!

A filmben mintegy félszázán emlékeznek vissza a múltban történt eseményekre, és elevenítik fel Durayval kapcsolatos emlékeiket. Amint Tamási Áron Ábelje élete során végig arra keresi a választ, hogy miért vagyunk a világban, úgy teszi fel Koltay filmje is a kérdést: *Kelet-Európában vajon mi a szabadság ára?*

Nem kell csalatkozni annak, aki megnézi a filmet, mert kiderül belőle a válasz.

előrehozott választásokon már lehet esélye a MKP-nak.

Összefoglalásként: míg az idősebb nemzedék körében, amely még személyesen élte át a kommunista rendszert annak minden kegyetlenségével, Duray Miklós nagy tiszteletnek örvend, sajnos a fiatalabbak között már kevésbé népszerű. Viszont ezeknek meg kellene nézniük Koltay Gábor Durayról szóló „A szabadság ára” című filmjét.

Egy mondatban összefoglalva: **a felvidéki magyarságnak szüksége van rá, mert ő annak hangja.** Jelenleg ugyan az állandó támadások miatt taktikusan kissé háttérbe vonulva, de annál elkötelezettebben munkálkodik!

(* A *Kutyaszorító* a HKK könyvtárból kikölcsönözhető! Szerk.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

30 éves fennállását ünnepelte a Zrínyi Művészegyüttes - mai nevén Zrínyi Néptáncgyüttes -

Megalakulásának 30. évfordulóját ünnepelte meg 2011. október 1-jén a São Paulo-i Zrínyi Művészegyüttes. Tekintettel arra, hogy a Magyar Ház előadótermébe nem fért volna be a sok vendég, a litván kolónia Móoca kerületben létező klubhelyiségben jött össze a közel kétszáz vendég, mivel kiváló a két emigráns közösség közti kapcsolat.

A két és fél órás előadást **Sotkovszki Tibor**, São Paulo-i tiszteletbeli konzul nyitotta meg, majd a rendezőség **Gyuricza Gábort**, a Zrínyi Művészegyüttes társalapítóját és első koreográfusát kérte fel, hogy köszöntse a közönséget. Elmondta, hogyan született meg a Zrínyi, melyek voltak célkitűzései, hogyan hatott a táncművelés a külföldi magyar közösségekre, és felsorolta a koreográfusokat, akik a három évtized alatt az együttesrel dolgoztak: **Falvay Károlyt**, **Varga Zoltánt**, **Farkas Zoltánt** és **Makovinyi Tibort** emelte ki.

A színes, nívós programban vendégcsoportok is részt vettek: Argentínából érkeztek a **Regösök**, Uruguayból a **Tündérkert**, és fellépett a São Paulo-i **Pántlika** és **Sarkantyú** Néptáncgyüttes is.

Regös, Tündérkert és Pántlika Együttesek közös mezősegi tánca

Vendégművészként **Bálint Irén** gyimesi népdalokat énekelt, magát ütőgardonon kísérve. Éneklésével és zenei előadásával könnyekig meghatotta a jelenlévőket.

Lukács Csaba (Budapest):

1956-os megemlékezés São Paulóban

Brazília legnépesebb városának, São Paulónak több tízezer főből álló magyar közössége idén a magyar házelnök, **Kövér László** és a **Kaláka** együttes társaságában emlékezhetett meg 1956-ról.

Az ország egyik legrangosabb magán általános- és középiskolájának számító, magyar alapítású Szent Imre Kollégium dísztermében megtartott ünnepi rendezvényen Kövér László beszédében elmondta: „Magyarország minden elbujdosott fia után egy kicsit meghalt, lelkéből valami végérvényesen kiszakadt. 1956 októberének szétszórattatása után pedig minden egyes kiszakított honfitárs megannyi, újra és újra magát ismétlő, »egyszemélyes Trianon« volt. *Mi, anyaországi magyarok jól tudjuk, nem Önök hagyták el Magyarországot, hanem Magyarország hagyta el Önöket.*”

A magyar házelnök szerint ma már nem az a feladatunk, hogy az állam határai

Bálint Inci előad

A csoport múltját fotók és videók vetítésével elevenítették fel. A visszatekintés és az emlékezetes történetek elhangzása után az együttes külön méltatta az alapító tagokat, **Bálint Emesét**, **Gyuricza Gábort** és **Jordán Lehliát**, akik oklevelet kaptak.

Bemutatkozott a Zrínyi utánpótlás csoportja is, majd hajnalig tartó táncműveléssel zárult az ünnepség.

Az utánpótlás bemutatkozik

A szerző és férje, **Piller Gida** és ugyancsak fia, ifj. **Gida** természetesen nem maradhattak le a megható estről. Személyes benyomásait közöljük itt:

Ahogy az autónkból kiszálltunk, az Uruguayból érkezett **Jankovics Karcsival**

közé próbáljuk összegyűjteni a nemzeti közösség valamennyi tagját, hanem az, hogy valamennyi helyen, ahol a jövőnk befolyásoló döntések születnek, mindig ott legyünk. Ezért válhat a földarabolt, szétszórattott, visszanyesett nemzetből befolyásos, egységes és erős magyarság.

A becslések szerint a brazíliai magyarok száma jelenleg 80-100 ezer közöttire tehető, döntő többségük São Paulo szövetségi államban, azon belül főleg São Paulo városban él. A magyar emigráció a befogadó közegű brazil társadalomban tiszteletre méltó megbecsülést szerzett kiemelkedő tagjai által. Az elismertségnek köszönhető, hogy október 23-át „Magyarország napjaként” ünnepli São Paulo város és az állam törvényhozása is, és a város egyik közterületét elnevezték a Magyar Nép terének

Kövér László bejelentette: a Latin-Amerika gazdasági fővárosának számító São Paulóban a magyar kormány hamarosan újraindítja az előző kormány által bezárt magyar konzulátust.

Az ünnepségen - amelyen fellépett az anyaországi **Kaláka** együttes és a brazíliai magyarok táncs csoportja, a **Pántlika** is - **Szűjjártó Csaba** nagykövet a házelnök jelenlétében átadta a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét a helyi közösség egyik legaktívabb tagjának, **Ráth Magdolnának**. (MNO)

Piller Éva, São Paulo-i tudósítónktól

és **Danival** estünk egymás nyakába, de amikor aztán az argentinokkal, **Bonapartian Edivel** és **Zólyomi Kátival** is özszeölelkeztünk, rögtön világos lett, hogy egy nemzetközi eseményre érkezünk!

Az egész ünnepély nagyon egyes volt megszervezője. Belépéskor kaptunk egy „comandát” (üres számlalapot), amivel aztán egész idő alatt ehettünk-ihattunk kedvünkre, mert bőségesen volt minden: lángos, gulyásleves, finom sütemények... Hazainduláskor a kassza megnézte a fogyasztásunkat, összeadta a beléptidőjével, és csak akkor fizettük, mindent egyszerre.

Az egymást követő számokat és szereplő csoportokat két bemondó mutatta be: **Jókuthy Edith** és **Schiffer János**. **Bálint János** és felesége, **Inci néni** (i.m.) is kapott elismerő oklevelet.

Az időközben külföldre távozott „zrínyik” megható leveleit **Bálint Inci** olvasta fel. Valójában senki sem maradt ki ebből a 30 éves találkozókból, mert ahogy írták a távollévők, „lélekben Veletek vagyunk”.

Kicsit visszamenve a múltba, fel kell idéznünk, hogy az alapítók, **Bálint Emese** és **Gyuricza Gábor** elsősorban azt érezték fontosnak, hogy a külföldön élő, magyar származású fiatalokkal meg kell ismertetni magyar őseik népművészetét és hagyományait. Tudták, hogy ehhez a legfontosabb velejáró a komoly kutatás, tanulmányozás, amit lelkiismeretesen el is kezdtek Braziliában könyvekből, majd utazásaik alkalmával, Magyarországon.

Ezért a táncoláson túlmenő igyekezetért és az élő zenélésért nevezte el őket az egyik első tánctanáruk „táncs csoport” helyett **Művészegyüttesnek**. Idén a fiatalok úgy döntöttek, hogy megint nevet vál-

Szerző a nagy esemény plakátját mutatja

toztatnak és felveszik a **Néptáncgyüttes** nevet.

A fellépések után inycsiklandó gulyás várta a meghívottakat, amelyet az együttes tagjainak anyukái főztek nagy odaadással. A **Zrínyi Néptáncgyüttes** köszönetet mondott minden tagjának és barátjának, aki részt vett az elmúlt 30 év munkájában, és mindazoknak, akik jelenlétükkel megtisztelték a rendezvényt. Íme **Puskás Annyal** búcsúszavai:

„Valóban mi köt össze bennünket? A magyar néptánc? A magyar zene? A hagyományörzés? A fesztiválok és táncházak? A barátok? A közös szenvedély?”

Köszönjük mindazoknak, akik elkezdték, folytatták és folytatják, ugyanazzal a szenvedéllyel, türelemmel, szeretettel, örömmel, büszkeséggel, bizalommal... Köszönjük azoknak, akik megtanítottak bennünket valami szépre, jóra, és azoknak, akik velünk és tőlünk tanultak valamit! Köszönjük, hogy együtt táncolhattunk, együtt nevelhettünk-sírhattunk, együtt érezhettük azt a félelemmel összekevert jó kis érzést a színpadon, azoknak, akik végig libabőrösek lettek egy újabb kihívással szemben.

30 nem csak egy egyszerű szám. Ez a mi évfordulónk és ugyanezzel a szép jó érzéssel meg kell ünnepelnünk! Megünnepeljük! Megünnepeljük!

Köszönjük szépen kedves barátok, hogy voltunk, vagyunk és továbbra is leszünk! Egyszerűen köszönjük, hogy létezzünk, és itt vagyunk! Köszönjük az együtt töltött pillanatokot. Várjuk a következő jó élményeket és tapasztalatokat!”

Az ünnepelt Zrínyi Néptáncgyüttes

Kovács Attila

Égi pályán a Császár

Október 31-én, életének 71. évében elhunyt az egyetlen magyar Aranylabdás labdarúgó, **Albert Flórián**. Személyes emlék fűz hozzá, ui. a sors kegyetlen ajándékként én lehettem az egyik utolsó újságíró, aki interjút készíthettem vele, mivel másfél hónapja volt 70 éves, és ennek apropóján felkerestem őt.

Albert Flórián csak a Ferencváros csapatának volt a tagja, 1952 és 1974 között játszott a zöld-fehéreknél. Alig 17 évesen, 1958. november 9-én a Diósgyőr ellen mutatkozott be a zöld-fehérek felnőtt csapatában. Innentől kezdve 1974-es visszavonulásáig 537 mérkőzésen lépett pályára az FTC színeiben, és összesen 383 gólt szerzett. Klubszinten négyszeres magyar bajnok és háromszoros magyar gólkirály. A Ferencvárossal 1965-ben megnyerte a mai UEFA Kupa elődjét, a Vásárvárosok Kupáját. Magyarországon kétszer választották meg az év labdarúgójának.

1959. június 28-án debütált a magyar válogatottban, amelynek - megszakításokkal - 1974-ig volt tagja. 75-szörös válogatott, a címeres mezben 31 alkalommal volt eredményes. Kétszeres világs- és

egyszeres Európa-válogatott. Válogatott mezben olimpiai bronzérmes (1960), és szintén bronzérmes nyert az 1964-es Európa-bajnokságon. Kétszer szerepelt világbajnokságon (1962, 1966), amelyek közül az elsőt társbérletben gólkirályi címet szerzett. *Az egyetlen magyar, aki megkapta az európai labdarúgók legnagyobb elismerését, az Aranylabdát (1967).*

2004 óta a Nemzet Sportolója cím birtokosa. A Ferencváros aranydiplomás, örökös bajnoka, a Halhatatlanok Klubjának tagja. Budapest és Hercegszántó díszpolgára. 2007 decemberétől az ő nevét viseli a Ferencváros stadionja. Idén nyáron a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével tüntették ki.

A korábbi világklasszis labdarúgó október közepén került kórházba, ahol koszorúér-műtéten esett át. Bár a műtétet követően állapota kielégítő volt, három nap múlva váratlanul szívinfarktust kapott, amelyben életét veszítette.

Albert Flórián halála pótolhatatlan veszteség az egyetemes magyar sportélet számára. Emléke azonban az idők végeztéig fennmarad, hiszen a Császárok nevét örök időkre megőrzi a történelemírás!

SPORTROVATA:

Így élünk, éldegélünk . . .

Hogy szalad az idő!

Különösen akkor, ha az embernek sok megoldandó gondja-baja akad, s azok nyomába kell járni. Sajnos gondokból-bajokból akad bőven mostanában nálunk. Tudom, lassan unalmassá válik az óceánon túli kedves olvasóknak a görög válság emlegetése, de hát most itt ez a krízis a legfőbb beszéd-téma. Ezzel kezdődnek a hírek, erről írnak az újságok, erről diskurálnak a rádióműsorokban, s már némely templom szószékéről is ez hangzik. Állítólag ez a válság hat ki Magyarországra és egész Európára. Erre föl minden épkézláb ember a görögöknek drukkol, ők pedig hezitálnak: elfogadják-e a mentőcsomagot?

Ebbe a kötélhúzásba bukott bele a szlovák kormány, mivelhogy ismét támogatni kell szegény szövetségeseket azoknak, akik az euró-zónába tartoznak. Így a hozzánk hasonló életszínvonalon élő, széllel bélelt szlovákoknak is be kellett volna tenni valamit a közös kalapba. Csakhogy ez olyan ellenállásba ütközött, hogy a szlovák parlamentnek kellett döntenie az ügyben. Némi csalafintasággal rávették Iveta Radičová miniszterelnök asszonyt arra, hogy a nagyobb nyomaték kedvéért kezdeményezzen bizalmi szavazást is. Így aztán a minden hajjal megkent Fico-féle magyarelles csapat szép simán megbuktatta a hozzánk lojális, szép szóke fiatalasszonyt alig egy éve működő kormányát.

Északról tehát nem lesz könnyebb a dolgunk. Délen a szerbek toldozzák-foldozzák a kárpótlási törvényeiket, amiből mindenáron ki akarják szorítani a magyarokat. Az osztrákok neheztelnek ránk az osztrák bankok jogainak megnyirbálása miatt, mivelhogy ezek a bankok - hát hogy is mondjam csak - segíteni szoktak az osztrák pártoknak... Romániában a magyar iskolák működtetése terén próbálnak megint lecsípni egy kicsit a magyar jogokból. Kivülről tehát egyáltalán nem rózsás a helyzet. Hát még belülről!

A gazdasági élet továbbra is mozduatlan. Sajnos több a rossz hír, mint a jó. Biztosnak hitt cégek zárnak be ismét. Pécsset 2000 embernek, Székesfehérvárott közel 1000-nek szűnik meg a munkahegye, s a kisebb cégbezárásokkal talán ne szaporítsuk a rossz hírek sorát. S akkor már itt az újabb külső kellemetlen hír: a válság elérte Olaszországot!

Érthető módon nagy mozgások kezdődtek a politikai életben. Ha gyűlnék a felhők, gyűlnék a varjak is - szól a bölcsélet. De még ha csak azok gyűlnének. Tiltakoznak a szakszervezetek, civil szerveződések. Felpályás útlezárások, kisebb-nagyobb tüntetések tarkítják hétköznapjainkat. Az oktatásügy átalakítása sem megy zökkenők nélkül. Mint korábban azt már közreadtuk, az iskolákat, egészségügyi intézményeket a biztonságos működtetés végett vissza kell venni az önkormányzatoktól. Ez sem megy máról holnapra. S ez csak az éremnek hivatalos oldala. Egészen más képet mutat a másik oldala, ami a résztvevők életéről szól. Merthogy új igazodási pontok alakulnak. Meg kell tanulni az új házirendeket. A polgármester és annak rokonsága már nem lesz olyan fontos. Nagyon oda kell figyelni, hogy kire szabad mosolyogni, mikor kell homlokot ráncolni, s kivel nem célszerű látványosan sokáig diskurálni. Az ilyen nagy átalakítások sok csalódást és sikert rejtnek. Résen kell lenni! Reménykedjünk, hogy ezúttal talán a tehetség is érvényre jut.

Mindenképpen fontos hír, hogy kettészakadt az MSZP. Ahogy az sejtető volt, Gyurcsány nem bírta ki sokáig a szekundás szerepet. Új pártot alakított, s ehhez 10 díj elvtársat átvitt a Demokratikus Koalíció

nevű új tömörülésbe. Egyelőre azonban nem tudnak még frakciót alakítani, mert a házszabály ezt nem teszi lehetővé. Annyi azonban bizonyos, hogy a Fidesz-KDNP kormánynak nem lesz könnyebb a dolga, mert egy frakciónyi hozzászólással több kritikát kell majd kezelni a tisztelt Házban. Kritikából pedig nem lesz hiány.

Miután a napnál is világosabb, hogy ilyen gazdasági körülmények között nem lesz több a kincstár bevétele, ezért a kormány újabb nadrárszínhúzásba kezdett. Az Afa emelés után további jövedéki adót raktak a dízelolajra, ami illetően módon már 410-420 forintot mozog. A várható hatásokat csak sejtjük. Az új árakhoz igazodni kell. Egy bizonyos: csak a nagyon fontos utak, fuvarok jöhetnek már számításba. Aki teheti, külföldön tankol. Valószínű, hogy amit a kormány nyer a vámon, azt elveszíti a révén.

50%-kal megemelik az aromával készült alkoholok jövedéki adóját. Meg kívánják szüntetni az EVA (Egyszerűsített Vállalkozói Adó) néven ismert adózási formát, ami a bevétel utáni 30% adó megfizetésével egyfajta biztonságot, nyugalmat jelentett a kisvállalkozóknak. S ugye a „sör alátét nagyságú adóbevallásnál” kezdtük az égiek dicséretét... Ugyanakkor a kormányzóvívó kézzel-lábbal tiltakozik az ellen, hogy itt valamiféle megszorítások lennének. Csupán kiigazítások történnek...

Mindenképpen nagy hiba ez a kommunikációs stratégia. Sokkal bölcsőbb volna kiállni a publikum elé s elmondani azt, hogy a kényszerű lépéseket az ország talpon maradása miatt be kell vezetni. Az efféle kommunista időkbeli megörökölt halandzsálás csak ront a helyzeten. Még az a kevés bizalom is elszáll, ami a választások után pislákolni kezdett. S hát legyünk őszinték: akinek bizonytalan az, hogy holnap miből főz ebédet, ki tudja-e fizetni a számlákat, netán kérdés az, hogy kitől kap kölcsönt a további vergődéshez, annak már semmiféle kiigazításról szóló magyarázat nem jelent megnyugvást.

Hagyjuk is talán nyugodni gazdasági életünket. Van esemény bőven az élet más területeiről. A Főváros vezetése - hála az égnek - ura a helyzetnek. Tarlós Istvánnak sikerült rendet rakni a legégetőbb fronton: a fővárosi közlekedési vállalat portáján. No persze hozzá kell tenni, hogy ehhez a kormánytól több milliárdos segítséget kaptak. Ettől eltekintve dicséretes, hogy következetesen végrehajtják mindazokat a terveket, amiket megfogalmaztak. Felszámolták az aluljárókban lévő hajléktalan „panziókat” s az alkalmi zöldesség és fehérenemű árusokat is kiebrudalták a közteterekről. Ezzel egy időben rendbe szedték a hajléktalan szállókat.

Most jutottak el odáig, hogy a parlament környékén is némi változást eszközöljenek. Vissza kívánják hozni a darabjaira fűrészt, Dombóvárra „internált” Kossuth szobrot. Károlyi Mihály szobra helyére gr. Tisza István emlékművét óhajtják helyezni. Sőt, József Attila bronzalakjának is más helyet keresnek. No persze nagy a prűszkölés a másik oldalon. Különösen a Károlyi Mihály szobor körül. Az MSZP-sek sürgősen megkoszorúzták példaképüket. A jobbikosok viszont bedobták a koszorúkat a kukába. Mire az MSZP-sek újra koszorúztak. Népszórazoktatásból tehát nincs hiány.

Nagyobb volt a durranás a kultúra frontján. Tarlós István főpolgármester az Új Színház élére Dörner György színművészt nevezte ki igazgatónak s amolyan szellemi támogatóként Csurka István kapott intendánsi sarzsit.

No, erre már kitört a vihar. A főpolgármester olyan vizekre tévedt, ahol eddig csak a liberálisoknak volt halászási

... (levélrészlet Magyarországról)

joga. A kultúra világa, színházról a sajtóig, egy bizonyos érdekkör befolyási övezete volt eddig. Itt szoktak megpihenni a fáradt filozófusok és más szellemi óriások, akikben az a közös vonás, hogy ott törlik bele a lábukat a magyar hagyományokba, nemzeti ideákba ahol csak lehet. Természetesen ehhez az állam biztosította az anyagiakat és a kitüntetések. Ebből a közvéleményt befolyásoló státuszról kénytelen-kelletlen, nagy fogcsikorgatások között már átadtak a sajtónak egy szöveget. No de a színház, a film - az tabu volt. Pláne Csurka, mint intendáns! Megengedhetetlen.

El is kezdődött a nyilasozás, fasisztázás azon nyomban, hogy a hír napvilágot látott. Ezzel sikerül alaposan felmérgetni az új intendánst. Csurkát amúgy se kell féltetni, elkanyarintotta ellenlábait, név és cím nélkül, mindenféle nemzetáruló gazembernek. Történelemtanárok módszerességével vezette le, hogy jutottak a kommunista zsidók 1919-ben hatalomhoz, s annak mi lett a következménye, s hogy él tovább azóta is ez a ki nem mondott, meg nem fogalmazott, érinthetetlen rendszer. Károlyi Mihály szobráról pedig úgy vélekedett, hogy azt sürgősen a fémgyűjtő cigányok kezére kell juttatni. Végül már Tarlós Istvánnak kellett közbeszólni, hogy vegyen vissza a lendületből. Nyilvánvaló, ez a mérkőzés még nem ért véget. Most kezdődik majd a házalás, külföldi szövetségesek toborzása Csurkák ellen. Minden bizonnyal jön majd Cohn-Bendit és csapata az EU parlamentjéből s még mások, „jó nevű” sajtóorgánumból... Talán nem túlzás állítani, hogy ebben a régóta érlelődő ütközetben a régi rendszer és az új erők fognak csatázni...

Ami ehhez a témához amolyan lábgyezetként idekívánczik: nagy hiba ezt a kultúrharcot zsidó-magyar viszályra leegyszerűsíteni. Jelenlegi liberális hőzöngők, akik zsidónak nevezik magukat, pajzsként használják ezt a sokat emlegetett nevet és a holokausztként idézett vészidőket. Arról Csurkával egyetemben elfelejtene beszélni, hogy voltak olyan zsidók, akik hazatérve Mauthausenből, ingóságait államosítása után minden vagyonuktól megfosztva, mehetek Reckre vagy a Hortobágyra, a kommunisták internálótáborába. Véleményüket soha nem kérdezték meg. Nem is mondhatták el, mert erre nem nyílt lehetőség. Akik megpróbálták, azokat 56 után súlyos börtönökre ítélték - vagy felakasztották.

No de ez egy másik történet. Róluk azért nem szabad beszélni, mert kicsorbultna a nagy üldözési mítosz, ami az ő tállalásuk szerint csak és kizárólag a jobboldalhoz köthető! Ily módon igen jól lehet üzemeltetni azt a játékautomatát, amibe az állam dobja be a pénzt és ők játszanak. S nyernek.

Sajnos a nyugat-európai közönségnek nincs ismerete, fogalma a kommunizmus jótéteményeiről. S erről bizony a nyugati írástudók, a kultúra lovagjai tehetnek. Nyilván ezért lényeges az a mai „haladó erők” számára, hogy ebben a tekintetben semmi ne változzon, mert ha homok kerül a gépezetbe, elakadhat a pénznyerő. A nyugati polgár szinte hermetikusan el van zárva a sztálini idők rémségeitől. Nem készültek filmek, nem írtak róla a lapok, s nem jelentek meg támogatott könyvek. Ugyanakkor a bal-liberális oldalon egész iparága működik az „ismeretek terjesztésére”... Jó példa erre az az anekdota-ízű történet, amit viccként is meséltek, noha megtörtént eset. Egy USA-ban nevelkedett hölgy érdeklődésére beszéltek a vendéglátók a szovjetek „felszabadításáról”. Elmondták, hogy a felszabadítók elvitték az órát, az ékszereket, megerőszakolták a nőket. Mire az amerikai hölgy döbbenetesen kifakadt: „Miért nem írták ki az ajtóra, hogy magánlakás?”

Talán az ilyen ismeretekkel magyarázható, hogy a strasbourgi bíróság szerint a nálunk betiltott önkényuralmi jelkép: a vörös csillag nem sérti az érzelmeket. Nyugodtan lehet tovább használni. Mit kívánhatnánk a bíróság tagjainak? Legyen részük egy kis felszabadításban.

Aztán akad itt még valami, ami körül olyan csend van, mint lakodalom másnapján a muzsikások házatáján. Ezt a történetet azonban ki kell egy picit csomagolni, mivel az október 23-i ünnepséghez kapcsolódik. Arról kellene beszámolnom, de másról szól.

Eljött október 23-a. Nemzeti ünnepünk. Vártuk. Ilyenkor minden szem a fővárosra szegeződik. Reggel ünnepi zászlófelvonással kezdődik a nap. Később megkezdődnek a központi ünnepségek, ahol a kormány színe-java jelen van. Beszédet hangzanak el, amit a családban, a vendégségbe érkező barátok közt meg lehet vitatni friss sütemények s egy pohár bor mellett. Este díszelőadás az operában.

Most október 23-án a zászlófelvonást követően alig történt valami figyelemre méltó rendezvény, leszámítva az ellenzékiek zászlólobogtatását. A kormány részéről nem tartottak központi ünnepséget! Orbán Viktorak Brüsszelbe kellett mennie a görögök ügyében, mivel pont 23-ra hívták össze a miniszterelnököket egy kis bemelegítésre. Ez *vis maior* eset. Tudomásul kell venni. No de hát a kormány nem egy emberből áll! Csakhogy Kóvér László házelnöknek Braziliában, majd a mostohagyerek argentinai magyarokat átugorva az uruguayi Magyar házban akadt halaszthatatlan dolga. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes az Ausztráliában élő magyarokat boldogította. S merre voltak a többiek?

Maradt az ellenzék, akik olyan magyarázattal álltak elő, hogy a kormány prominensei nem mernek az emberek elé kiállni! Ez a nem éppen hízelgő vélemény terjedt el a köztudatban. Nemsokára már olyan hangok jöttek, hogy azért maradt el a központi ünnepség, mert merényletet terveztek a kormánytagok ellen.

Sehogy se jó ez a hiánypótló mende-monda. Ez ügyben is napnál világosabban helyére kellene tenni a dolgot. Jobb volna elejét venni a további agyremek terjesztésének. Vagy ha valóban volt zavargáskeltésre utaló hír, nyom, bejelentés, azt közkinccsé kellett volna tenni a jobboldali médiának. Bizonytalanságban nem szabad tartani az embereket. No de majd jövőre...

A sok esemény kavalkádjá között egyszer csak feltűnt egy tisztas úr. Dr. Róna Péter professzor, egyetemi tanár, közgazdász, aki 56-ban hagyta el Magyarországot s idegenben igen magas polcokig jutott. Mint azt a médiából megtudtuk, hónapokkal előbb pontos képet adott a görög válságról, Magyarország gazdasági kilátásairól, sőt a világban várható eseményekről, amelyek rendre bekövetkeztek. Azóta fél tucat sajtómunkás, riporter jár a nyomába, hogy mondaná már meg mi várható még? Lám csak, lám csak, vannak még „külhoni” magyarok, akik nagy hasznára válhatnak a világnak, ha oda figyelnek rájuk.

Barkuti Jenő

Kifejezések, amelyeket gyakrabban kellene ismételnünk, hogy megelőzzük, elkerüljük, vagy jóvátegyük konfliktusainkat:

- 6 szó: **Készséggel elismerem, én voltam a hibás!**
- 5 szó: **Én igen büszke vagyok Rád!**
- 4 szó: **Mi a Te véleményed?**
- 3 szó: **Kérlek, bocsáss meg!**
- 2 szó: **Légy szíves!**
- 1 szó: **Köszönöm!**

A HKK könyvtár igazodik a Hungária Egyesület nyári vakációjához. Omar vendéglős egész januárban zárva lesz, így a könyvek iránt érdeklődők **2012. február 10-től kezdve** számíthatnak újból szolgálatunkra (mindig a hó 2. és 4. péntekén, 19-21 óráig, vagy előzetes telefon-egyeztetéssel 4798-2596).

Várjuk a kultúrára szomjúhozókat!

Elhalálozások

Még a hivatalos gyászjelentés megérkezése előtt tudomásunkra jutott, hogy Torontóban 92 éves korában elhunyt **Tanyi József édesanyja**. Isten nyugosztalja!

Esküvő

Molnár Edith nagy örömmel (noha késve!) jelenti, hogy lánya, **Victoria Jeroncic**, 25 éves orvos, férjhez ment **Francisco Kelso**, 31 éves mérnökhöz július 23-án. Az esküvőt a San Isidro Labrador templomban tartották meg. **Molnár Laci**, a Szent István Otthon örökös tb. elnöke a boldog nagypapa. Az AMH ezúton gratulál az egész Molnár családnak!

Molnár Laci, a Szent István Otthon örökös tb. elnöke a boldog nagypapa. Az AMH ezúton gratulál az egész Molnár családnak!

Születések

- Ám nem ez volt a Molnár családban az egyedüli öröm: Október 29-én alaposan megünnepelték **Molnár László** tb. elnök 84. születésnapját a Szent István Otthonban. Noha a jubiláns már nem vesz részt a Segélyegyletnek aktív vezetésében, mégis majdnem minden nap ellátogat az Otthonba. Gratulálunk lankadatlan hozzáállásához!

Molnár Laci örökös tb. elnököt bizony kényeztetik. ▲Eva Rebecsi igazgató és a személyzet egyik kedves tagja... ▼... és Béres Gyurka, a szintén állandóan bedolgozó barátja Gombos Évával, az Otthon egyik lakójával

Mit hallott az AMH?

- A sportvilág, együtt a magyar kolónia azon tagjaival, akik ismerték és szerették, megemlékeztek arról, hogy **Dr. Rajczy Imre**, olimpiai, világ, európai és magyar kardvívóbajnok 100 éves lett volna november 8-án.

Utazók

Tanyiné Sátorhelyi Ildikó USA-i lakhelyéről írt boldogan, hogy a 4 Sátorhelyi testvér, **Éva, Ildikó, Tamás és Viktor** Los Angelesben találkozott, és sok idő után nagyon élvezték az együttlétet. A család szaporodik, a lányok megismerhették Viktor unokáit is. Gyönyörű szép helyeken jártak.

A 4 Sátorhelyi testvér

- A **KALÁKA Együttes** buenosi szerepléséről bőven olvashatunk a HUFÍ részben. Azonban még „privátprogramra” is adódott alkalom! Október 15-én, Anyák Napja előtti este **Pappéknál** voltak vacsorára. Éjfél tájban **Gryllus Vilmos** egy szép nótával köszöntötte fel az édesanyákat.

Gryllus Vilmos anyáknapki köszöntője

- Október 23-án Magyarországról érkezett **Fóthy Erzsébet Lumpi**, hogy az 50. születésnapját családi és baráti körben ünneplhesse. Szüleinél jött össze a kedves kör, és újabb lehetőség adódott egy vidám VAIK vacsorára. Utólag is gratulálunk!

b.-j.: Fóthy Lumpi, Fóthy Rita, Fóthy Judit Muka

Gráf Zsuzsanna előadása a Hungáriában

Gráf Zsuzsanna Liszt Ferenc díjas ének-, zene- és zongoratanár, karvezető. 1988-ban megalapította a már nemzetközileg elismert Angelica Leánykört. Gyakran tart karnagyai kurzusokat, bemutató órákat, és terjeszti a Kodály-módszer szellemiségét. Ezért járt már több ízben Buenos Airesben. Ez alkalommal - számos elfoglaltsága mellett - október 22-én a Hungáriában elmékedett Liszt Ferenc 200. születésnapjáról és a zenén keresztül az 56-os forradalom évfordulójáról.

Érdekes volt meghallgatni lelkes észrevételeit, megfigyelését, milyen módon éli át a mai Magyarország fiatalsága a forradalom eseményeit és mennyire magukévá teszik az akkor fiatalok lelkesedését és harcát a szabadságért. Felolvasta **Kiss Magda** 16 éves lány „Virághullás” című, 1956. november 2-án írt versét, amelynek utolsó sorai így szólnak:

„Drága hős testvérek, drága lányok!
Sírotokon mindig nyílnak a virágok.
És mi, magyar lányok, megfogadjuk nektek:
Sohasem feledjük könnyes emléketek!”

Mohai Miklós megzenésítette a verset, és a forradalom 50. évfordulóján az Angelica Leánykar a Mátyás templomban előadta. Ezt hallgattuk meg együtt.

Ez után felolvasta **Szőnyi Ferenc**, volt Buenos Aires-i nagykövet „Évfordulóra” című versét, amelyet a szerző 2006-ban írt és itt Argentínában bemutatott.

Liszt Ferenc következett. Évfordulóját meghatottan idézte fel, miután a művész nevét viselő Zeneakadémián végezte tanulmányait, majd díjat nyert, sőt még egy újabb kutatása folytán családjaik közti távoli rokonságot is felfedezett!

Az IUNA (Instituto Universitario Nacional del Arte) egyik diákja bevezetőszavai után lemezzel elhangzott néhány részlet Liszt Christos Oratoriumából, ami méltó befejezése volt a megható műsornak. Köszönjük Gráf Zsuzsának! A viszontlátásra!

Balthazar Mártha

- **Gráf Zsuzsa** a szomszédos rovatban ecsetelt sikeres előadása után a Hungáriában vacsorára maradtak a hallgatók. Ezen kívül október 29-én búcsúvacsera is volt részére a Mindszentynumban, aminek keretén belül **Fóthy István** elnök fontos bejelentést tett (l. 2.o.)

- **Murányi Anni** látogatásának is

„...és az vajon mi lehet?” - így érdeklődnek a vendégek. b.-j.: Meleg Irén Csiki, Murányi Anni „szakács”, Bernáth Bella

Papp Jenő és **Zizi** otthonában. Az egész társaság nevében köszönjük a hajnali órákig elhúzódo, nagyon kellemes estét!

- Megtudtuk, hogy **Vass András** munkáügyből kifolyólag ismét Buenosban járt, és meglepetésszerűen ellátogatott egy Regös próbára, ahova szíve húzta vissza.

- Október utolsó hétvégén 4 uruguayi néptáncos járt nálunk. Volt kiadós próba a cserkészbál éjjeli táncára, a nélkülözhetetlen *asado* kíséretében. Majd 2 héttel később, ahogy már évek óta szokásos, a cserkészbálra többen jöttek át, úgy Brazíliából, mint Uruguayból, ezzel is gazdagítva az egyébként is díszes eseményt.

- **Roósné Földházy Gabi** San Martín de los Andesből másfél hónapig tartózkodott Buenosban a „Boszorkányok” társaságában. Legnagyobb részt **Kesserűné Angyalkánál** és **Lomniczyné Lettinél** volt vendégségben.

- São Paulóból **Kiss Gábor** és felesége, **Koszka Iona** érkezett a Cserkészbálra. Utána pár napos pihenőre a tengerpartra, Carilóba utaztak. Még hazaindulásuk előtt több baráti vacsorán vettek részt. Zajlik nálunk az élet!

Események

- Mint már várható volt, az **AMISZ** címe a Református Egyház székhelyének megszüntével átköltözött: új, hivatalos címe a Mindszentynumban van. A közgyűlés után tartott Választmányi gyűlésen nagyon megnyugtató határozat született: **Fóthy Erzsébet Lumpi** elvállalta, hogy Magyarországon képviselje az AMISZ-t.

- November 15-én nyílt meg a „Hohenlohe-Waldenburg Senta hagyatékának” nevezett kiállítás a Museo Nacional de Arte Decorativóban, amelynek Senta hercegnő az értékes és ritka tárgyakat végrendeletileg adományozta. A kb. 80 darabból álló kiállítás 2 részre van osztva: XVI.-XVIII. sz.beli, elsősorban orosz és görög ikonok és XIX.-XX. sz.beli tibeti rituális elemek, szembeállítva ily módon 2 hitet, 2 kulturális világot és 2 kontinens művészetét, köztük a 40-nél több Mária kép vagy az év minden napjára ábrázolt szenteket bemutató festett képek. Nyitva február 26-ig. Ajánljuk!

- A **Villa Ángela-i** magyarok (Chaco) egyesületük 79. évfordulóját ünnepelték. Bővebb beszámolót olvashatunk a SP 2.o.-on.

- Hozzánk közelebb fekvően ünnepelt megint a **Valentín Alsina-i Dalkör**. Kedves levelük sajnos lapzártá után, késve,

Az elnökházaspár

régi címünkre érkezett. Következő számunkban közöljük, de máris gratulálunk a 76. évfordulóhoz, november 6-án!

EZ-AZ

A kép az 1. közös protestáns Istentiszteleten készült, október 16-án, amikor megemlékeztek a Reformációról is: 1. sor, b.-j.: özv. Ladányi Domonkosné, Pataky Éva, Bonczos Zsuzsa, Schirl Pál, Benedekné Marika, szerkesztő, Honfőné Rajczy Kati, Keve Lászlóné; hátsó sor: Heftyné Kató, Jobkené Marikovszky Eszti, Keve Miklós, Kalmárné Adri, Mahlmann Irénke, Nt. Demes András, Keve Laci

- Örömteljes hír: A november 20-i magyar Istentiszteletre benépesedtek a **Krisztus Keresztje templom** padjai. Láthatóan jól teszik a gyülekezeteknek, hogy mindkét protestáns egyház szép számban együtt tiszteli Istent, magyarul. A szertartás után a hívők átvonultak a közterembe, ahol egy pohár borral fölköszöntötték a 40. házassági évfordulójukat ünneplő **Honfi Jancsit** és **Rajczy Katit**. Külön öröm, hogy a jelzett alkalomkor katolikus testvérek is jelen voltak. Mégjobb hívőre lehet számítani Karácsony alkalmából, amikor is a Mindszentynum vezetőségének döntése folytán nem celebrálnak külön karácsonyi misét, hanem csatlakoznak a december 25-én tartandó közös magyar Karácsonyi Istentisztelethez. Halleluja! - Itt megemlítjük, hogy **Nt. Demes András** minden prédikációjában lehet valamit találni, amit azután hazavisz magával az ember. Érdemes kitapasztalni, mert igen jólesik!

- Nagy a készülődés az idei 4 napos **karácsonyi vásárra** a Hungáriában! A hosszú hétvége ellenére reméljük sok látogatója lesz. A szervezők kiemelték, hogy különösen gazdag és sokoldalú lesz az **idei TOMBOLA**, amelyen minden szám nyer! Ennek a gyerekek különösen örülnek! **Az idén is lesz ingyen HKK-turkálóasztal értékes könyvekkel! (1. em.)**

- A volt **Piroska Icses** tagjai összejöttek egy baráti uzsonnára, hogy **Barna Adri** új otthonát megismerjék. Mindenki vidám volt, mint ahogy annak lennie kell!

b.-j. elől: Szalay Ági, Barna Adri. Háttul: Bárány Csilla, Graul Mónika, Filipánics Zsuzsi, Szathmáry Irm

- Előző híradásainkat követve: **Makkos Zsuzsi** Banfielden rendezett iparművészeti kiállítása igen sikeresen zárult november 25-én, népes látogatóval. Újból gratulálunk a művésznőnek!

Kitüntetés: A magyar kormány elismerte a São Pauló-i **Ráth Magdolna Maginak** sok, fáradhatatlan munkáját a magyarság érdekében. A kitüntetés **Kövér László** országgyűlési elnök személyesen nyújtotta át ünnepi keretek közt. Gratulációnkkal csatlakozunk **Kunckelné Ildikó LAMOSZSZ** elnök a nevünkben is már kifejtett jókívánságaihoz, hogy legyen sokáig ereje, energiája és kedve a szükséges munkához!

- **Hungária évadnyitója 2012:** Már most készül a március 15-i évadnyitói ünnepi program összeállítása. Ennek kapcsán **Lomniczy József** levelezik **Havas Judit PhD** előadóművész-irodalomtörténésszel, aki - örömmel jelezzük - elfogadta meghívásunkat, és Budapestről időben eljön közénk. (Bővebben a következő számunkban)

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Egy 2 hazával együtt-érző íróknak nehéz összefoglalni, tömöríteni egy havonta megjelenő Hírlapban az előző pár hétben történeteket. Ebben a hónapban ez a szokottnál is nehezebb feladat elé állít. **Argentína**, befogadó hazánk október 23-án újabb 4 évre választott köztársasági elnököt és a Parlamentbe új képviselőket. Az augusztusi „előválasztások” óta tudtuk, hogy **Cristina Fernández, Néstor Kirchner** gyászbaborult özvegyét, meg fogják újra választani annak ellenére, hogy az ő elnöklésük alatt családja és környezete hihetetlen meggazdagodását botránnyal veszik körül. A lakosság közel 54%-os többsége az ismert, elviselhető politikai és gazdasági folytonosságra szavazott, vagyis, hogy folyjon tovább a bőkezű osztozkodás egyre gyorsabban nyomtatott bankjegyekkel.

A meglepő, sőt felháborító az új képviselőház összetétele. Értelmes polgárok, politikusok, képviselők hónapok óta a kormánypart és elnöknők ellen prédikáltak. Most egyszerre Cristina mellett fedezzük fel őket. A jövő

évi költségvetést a napokban tárgyalják a képviselőházban. Az államkincstár rendelkezésére álló pénz elosztásában minden politikus, tartományelnök részt akart venni. A tusakodás nem tartott sokáig. A választásokat követő ujjongás után a kormány hamarosan kijelentette, hogy a pénz fogytán van. Fel kell emelni a villanyzárlat, a gázszámlát meg a földi- és légitöbblek árát. Le kell csökkenteni az eddigi, tartarhatatlan állami szubvenciókat. A szakszervezetek morognak és ellenállásra készülődnek. A polgárság az inflációtól és a régről ismert szigorításoktól rettegetve az US-dollárba menekült, amit egy kormányrendelettel azonnal korlátoztak. Tehát eddig tartott a dínomdánom. Most jön a második, keserű fejezet.

2011. október 23-án úgy magyar, mint argentin honfitársaimmal együtt éreztem. Mint argentin, lesújtva, mint magyar, büszke öntudattal. Argentínában élő, példamutató magyar közösségünket kitevő szülők az I. és II. VH után, 1920 és 1950 között, vagy néhányan az 1956-os forradalom után érkeztek, telepedtek le. Másod- és harmadgenerációs

gyermekeink itt nőttek fel. Ha átvették a magyar hazaszeretetet, tőlünk vették át. Magyarországot mint mintaképet, idealizálva mutattuk be nekik. Ma, 2011-ben, **1956. október 23.**, hála Istennek minden itteni magyarnak ünnepet jelent. Intézményeink Buenos Airesben, október 16-án a Hungáriában, 25-én a magyar nagykövetségen, november 5-én az AMISZ rendezésében a „Plaza Hungria” téren ünnepelték meg. Érdekes lenne megfigyelni, hogyan emlékeztek az 1956-os forradalomra az otthon maradt magyarok és azok, akik nyugatra együtt, de hátukon nem egyforma batyuval menekültek.

1956 októberében a szabadságtól megfosztott ifjúság, csalódott értelmiségi vagy kétkezi munkás, igazságtalanul üldözött hazafi fegyvert ragadott, börtönfalakat nyitott meg és feltépte a rettegett vasfüggönyt. Kétszáz ezer ember a száműzetést választotta: nyugatra menekült. Szabadságon az ország felszabadulásáért imádkozott, de az anyaországot nem tekintette mintaképnek. Hitt abban, hogy külföldön több barátot szerezhet a magyar ügynek, magyar sza-

badnagnak, mint otthon. A világpolitika fordulata, a szovjet kommunizmus bukása 3 évtized alatt Magyarországon is véget vetett a Kádár-féle „gulyáskommunizmusnak”. A 3. **Magyar Köztársaságot** 1989. október 23-án kiáltották ki. Következő évben, 1990-ben választott az ország először demokratikusan Országgyűlést, kormányt és elnököt Antall József személyében. Ez lett a „rendszerátalakítás” évfordulója is. Az elmúlt 20 évben rendszeresen, minden 4 évben, váltották egymást különböző színűben a szocialista kormányok. A mindenkor köztársasági elnök és munkatársai mind 1945 óta nőttek fel, hasonló neveléssel s politikai háttérrel. Történelmet hiányosan, vagy hamisan, vagy sehogysem tanítottak. A nagy többséggel megválasztott, állítólag jobboldali nacionalista **Orbán Viktor** kormányának 1. lépése egy új alkotmány kidolgozása és megszavaztatása volt. Mi, szórványban élő magyarok ezek után joggal remélhetjük, hogy Oházánkat büszkén mutathatjuk gyermekeinknek és az idegeneknek. Egy szerető anyaországot, ahol a polgárok egyforma jogokkal és kötelessé-

gekkel békeségben élnek. A gyakorlatban sajnos más látnunk. Széthúzást, számonkérést, gyanakvást. Nincs közös ellenség, de nincs közös cél, közös szellem sem. Orbán Viktor évek óta küzdött államfői tisztségéért, és bizonyára pontosan tudja, hogy mit akar elérni. A választópolgár viszont legtöbbször csak azt tudta, hogy mit nem akar folytatni. Most, amikor az anyaország egy gazdasági csőd szélén sántikál, és amikor egy nemzetközi bizalomnyilvánítás nagyot lendíthetne rajta, akkor a nyugatra menekült honfitársak miért nem támogatják hitelét? Mert gyakran inkább rontják. Ebben a gazdasági krízisben a hazai politikusok sem békülékenyek. Az évekkel ezelőtt elképzelt Dunai Országok Együttműködéséből eddig nem sokat láttunk. Közben - a Délvidéket kivéve - minden elszakított országrész az Európai Unió tagja lett. Az együttműködésre lenne lehetőség, ha nem tengne túl mindenütt egy dölyfös nacionalizmus. Régi nagy dicsőségünk olyan sűrű homályba merült, hogy jobb lenne a közelmúltban elért sikerekkel dicsekedni és magyar hazánk hírét külföldön semmiképpen nem csorbítani.

Lomniczy József vendég, Némethné Lenke háziasszony, Eva Rebecsi igazgató

- Október 21-én, pénteken délután a **Szent István Otthon** vidám hangulatban tartotta meg a hónapok óta tervezett „Ismerkedési Ünnepelet”. Az eredeti terv az volt, hogy hívjuk meg azt a 6 magyarbarátot (nem óhajtanak névszerint szerepelni), akiknek adománya (\$arg 24.000) lehetővé tette egy modern hűtőszekrény megépítését.

▼ Már nem árt meg a meleg a finom gyümölcsnek!

▲ Demes Feri boldogan lép ki a frissen föl-avatott hűtőkamrából

A háziasszonyok: **Sebessné Bonczos Zsuzsa, Lomniczyné Pejacevich Letti** és **Némethné Siraky Lenke** küldték ki a meghívókat mind a 6 jötevőnek, amire ők egyenként azonnal választottak. Halaszt-hatatlan elfoglaltságuk miatt nem ígérték, hogy eljönnek, de gratuláltak, hogy adományukat tervszerint, eredményesen, időben befejezték. A végén csak egy barát jelent meg személyesen, de az ünnepség, finom uzsonna és a vidám hangulat minden fáradságot megért. Idős testvéreink örültek. Az ünnepi rövid köszöntőben, hálából megemlékeztünk a hat adakozó néhai példamutató magyar édesanyjáról vagy apjáról (ábécésorrendben): **Agárdy Jenő, Apor Klára, Keglevich Márka, Schmidt Edith, Zilahi-Sebess Jenő** és **id. Zombory István**.

- „En la Naturaleza no hay conflicto”: Október 29-én a **Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság** a Szent László iskolába

Események

Zahorán Ákos spanyol nyelvű előadására hívta meg közösségünk tagjait. A nagy érdeklődést az előadás iránt rejtélyes címe és maga az előadó személye váltotta ki. Ákos, **Döryné Széchényi Iona** fia, közöttünk Argentínában nőtt fel, részt vett a cserkészben. 64 éves születésnapját október 26-án édesanyjával, Buenos Airesben töltötte, egyébként családjával Chilében él. Az idősebbek szeméből baráti kíváncsiság sugárzott. Vajon mit tud ez az „ifjú” nekünk előadni, tanítani?... **Dr. Terek Zsófia**, a Kultúrtársaság nevében hivatalosan bemutatta az előadót, felolvasva tudományos felkészültségét és pályafutását. Az ezt követő feszült figyelmet az előadó szerény bevezető szavai és humorérzéke teljesen feloldotta. Hegel rideg, kemény filozófiájából idézett, aztán saját tudományos fejtegetését adta szabadon elő. Számítógépéről vetített képekkel és rajzokkal támasztotta alá mondanivalóját. Figyelemmel követtük, sőt részt vettünk a felsorolt teoretikus példák, problémák gyakorlati megoldásában. Zárószavaiban ismételt arra mutatott rá, hogy egyéni és társadalmi életünkben akkor vagyunk nyugodtak, elégedettek, ha megismerjük, megnevezzük konfliktusainkat. A szó, *conflicto*, magyarul összeütközés, érdekellentét, ellentmondás, 2 szándék, érdek, cél között összeütközés, ami háborgást eredményez. Az érdekes előadás tanulsága: nevezük meg életvitelünkben a valóban fontos prioritásainkat. Szabjunk határt igényeinknek. Válasszunk ábécésorrendben négyet, és azokat olyan irányban és sorban, bölcsen kövessük, hogy ne ütközzenek össze egyéb lényegtelen

Zahorán Ákos örömmel veszi át diplomáját a háziasszonyoktól

követelményeinkkel. A hozzászólásokat a vendégszerető **Redl Isa** és **Terek Zsófi** háziasszonyok teadélutánján folytattuk.

- Az október 31-én ünnepelt **Reformáció Magyarországon**, ahol a lakosság jelentős százalékát protestánsok képezték, 1945-ig pirospetűs ünnepnap volt. Egy hivatalosan római katolikus országban, mint például **Argentína**, ismeretlen volt, ateista országokban az is maradt. Az idén Magyarország október 31-et ünnepnek nyilvánította. A hitoktatás az elmúlt félszázadban nem volt kötelező. Sok megkeresztelt protestáns sem tudja, hogy miért esik október utolsó vasárnapjára a Reformáció emléknapja. Dr. Luther Márton a pápával folytatott, évekig tartó hitvitái után a 95 pontból álló tiltakozó hittételeit szándékosan 1517. október 31-én szegezte fel Wittenbergben Frigyes szász fejedelem vártemplomának homlokzatára. Biztos volt, hogy november elsején, Mindenszentek ünnepén, a misére készülődő nép elolvassa. Európában az iskolás gyermekeknek ezek a napok jelentik a tanév első 3 napos szünidejét. Remek dolog volt ez mindig! Október 31 Reformáció, november 1 Mindenszentek, november 2 Halottak napja. Magyarországon, Ausztriában, Bajorban a halottak napjának nagyobb sikere van, mint Mindenszenteknek. A temető egész este a társadalmi élet központjában fénylik.

- November első napjaiban egyházi ünnepeink hét-köznapokra estek, magyar közösségünk nem ünnepelt. Mindenki pihente október végi fáradalmait. Palermóban, a város legszebb, parkokkal körülvett negyedében minden kivirágzott. Kis lakásomba zárva, úgy éreztem magam, mint egy ketrecben. Gondoltam egy nagyot és a közeli Evita Múzeum napos kertjébe hívtam meg barátomat, **Tachelláné Trefán Isabellát** egy teára. A napokban érkezett meg Európából, és örömmel számolt be úti élményeiről. Elmesélte, hogy Magyarországra édesanyja kérésére utazott és csak dolguk végeztével rándultak ki pár napra Csehországba, Bécsebe, Pozsonyba. Engem az érdekelt,

Trefánné Erzsébet és lánya Isabella-Erzsike

hogy 86 éves édesanyja, **Trefánné Erzsike** hogyan viselte el, zokszó nélkül, ezt a fiataloknak is fásasztó utat. „Hogyan? Óriási akaraterővel. Elhatározta, hogy szülei, Danila Anna és Arvai János sírját rendbehozza, új sírkövet állíttat nekik a nyírlugosi temetőben.” A Trefán család megható történetét engedelmmel azért írom le, mert olyan jellegzetes a mi magyar kolóniánk tagjaira. **Arvai Erzsébet** 1924-ben Nyírlugoson született és nőtt fel az I. VH-t követő nyomorúságos, nehezen javuló időkben. Férjével, **Trefán Lászlóval** ott ismerkedett és házasodott meg, ott született **Isabella** lányuk is. A fiatal család a II. VH-t követő kilátástalan országból az 56-os forradalom után Argentína irányába menekült. Buenos Airesbe 1958-ban, a **Salta** nevű argentin személyszállító hajón érkeztek. Itt megkeresték László édesapját, **Trefán Mihályt**, aki ide az I. VH után érkezett. Trefánné Erzsike 1981-ben utazott először Magyarországra, de szülei

Az idén kissé késői virágzás a Jardín Japonésben

akkor már nem éltek. Férje 1990-ben Buenos Airesben halt meg. Kortársamnak, Erzsikének telefonon fejeztem ki bámulságot, amire a következőket válaszolta: „Ezzel szüleim emlékének tartoztam. Most már nyugodtan nézek a jövőbe.”

* **Utóirat: A Cserkészbál után, november 13-án hajnali 2 órakor:** Büszkén jelentem, hogy a cserkészbál várakozáson felül jól sikerült. A Hungária fiatal új vezetősége bebizonyította, hogy úgy, mint már a múltban is, ezentúl sem kell báljainkat, gyermekeink esküvőjét, születésnapjainkat idegen klubokban rendezzük. A jövőben lehet ugyan javítani a rendezvényeken, de kritizálni az idein semmit nem lehet. Gratulálunk! (Beszámoló l. HUFU 3.o.)

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

Alapító Védnökök:

Alitiz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebess Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2010-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Dr. Andrés Faragó - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Magyar Református Egyház - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
 (2x) Álvarezné Zöldi Viktória - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla
 (3x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith
 (4x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias *Mausi Sebess*" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacevich Alexis
 (5x) Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†) - Erdődy József - Möricz Istvánné
 (6x) Dr. Alitiz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2011:

- Dobosi Szabó Anikó
 - Pejacevich Alexis
 - Luraschiné Földényi Judith
 - Dr. Némethy Kessler Judit
 - "Instituto Internacional de Artes Culinarias *Mausi Sebess*"
 - Magyar Református Egyház
 - Mészáros Lászlóné Angéla
 - Z.-Sebessné Bonczos Zsuzsa (x2)
 - Dr. Besenyi Károly (x2)
 - Dr. Alitiz Constantino
 - Dóry Ilcsi
 - Möricz Istvánné
 - Kalpakian Ervin
 - Álvarezné Zöldi Viktória
 - Grosschmid Mária
 - Dr. Orbán László (x3)
 - Meleg Piroksa
 - Dr. Andrés Faragó
 - N.N.
 - Dr. Farkas Ferenc

Hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

Honnan tudod, hogy magyar vagy?

- amikor egy olyan nyelvet beszélsz, amit sehol a világon nem értenek, csak a magyarok...

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhynal@hotmail.com
18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar
KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÓS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÓS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com
ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - hynal@fibertel.com.ar
MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com
VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Platanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar
SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar
**MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - ideiglenes cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar
"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org**

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@arnet.com.ar
ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar
MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar
MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar
VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com
CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939
CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com
SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El Instituto Latinoamericano de Artes Culinarias más premiado en el mundo

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
 Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Nuestras tortas son una fiesta !!!

Gral. Alvear 451 | Martínez | Tel: (011) 52 18 40 72 | (011) 45 12 23 01
 Web: www.mausiscakes.com

Squam

Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
 Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Gador
 Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Kapható a Hungáriában a HKK könyvtárban. Ára 30 dollár

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4. pénteken 19 - 21 óra.
2012 január: zárva
 Hungária Egyesület 1. em.
 Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
hynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írók nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írók a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A JANUÁR-FEBRUÁR kettőszáma a lapzárta: december 10
 Anyag és hírek beküldésére
 (54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Zsuzsanna

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com